

Byla C-520/04

Pirkko Marjatta Turpeinen pradžtas procesas

(*Korkein hallinto-oikeus* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas asmenų judėjimas – Pajamų mokestis – Senatvės pensija – Didesnis pensininkų, gyvenančių kitoje valstybėje narėje, apmokestinimas“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Sutarties nuostatos – Taikymo asmenų atžvilgiu sritis*

(EB 39 straipsnis)

2. *Europos Sąjungos pilietybė – Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje – Mokesčių teisės aktai*

(EB 18 straipsnis)

1. EB 39 straipsniu užtikrinama judėjimo laisve negali remtis asmenys, kurie visų profesinių veiklų vykdo valstybėje narėje, kurios piliečiai jie yra, ir pasinaudojo teise apsigyventi kitoje valstybėje narėje tik iš jo pensiją, neketindami joje užsiimti darbine veikla.

(žr. 16 punktą)

2. EB 18 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos pajamų mokestis, susijęs su senatvės pensija, mokama atitinkamos valstybės narės institucijos asmeniui, gyvenančiam kitoje valstybėje narėje, kai kuriais atvejais viršija mokestį, kurį reikėtų mokėti tuo atveju, jei šis asmuo gyventų šioje pirmojoje valstybėje narėje, kai minėta pensija sudaro visas ar beveik visas minėto asmens pajamas.

Nacionalinės teisės aktai, dėl kurių kai kurie šios valstybės piliečiai atsiduria mažiau palankioje padėtyje vien dėl to, kad jie pasinaudojo savo judėjimo ir apsigyvenimo kitoje valstybėje narėje laisve, iš tiesų lemia nevienodą vertinimą, pažeidžiantį principus, kuriais pagrįstas Sąjungos piliečio statusas, t. y. vienodo teisinio vertinimo naudojantis savo judėjimo laisve garantiją.

Iš tiesų tiesioginiuose mokesčių srityje rezidentų ir ne rezidentų padėtis paprastai nėra panaši. Vis dėlto tiek, kiek valstybėje narėje mokama senatvės pensija sudaro visas ar beveik visas pensininkų ne rezidentų pajamas, pastarieji pajamų mokesčio atžvilgiu objektyviai yra tokioje padėtyje kaip ir šioje valstybėje gyvenantys pensininkai, kurie gauna tokį patį senatvės pensiją.

(žr. 22, 26, 31, 39 punktus ir rezoliucin? dal?)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. lapkri?io 9 d.(*)

„Laisvas asmen? jud?jimas – Pajam? mokestis – Senatv?s pensija – Didesnis pensinink?, gyvenan?i? kitoje valstyb?je nar?je, apmokestinimas“

Byloje C?520/04

d?I *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) 2004 m. gruodžio 20 d. Sprendimu, kur? Teisingumo Teismas gavo 2004 m. gruodžio 22 d., pagal EB 234 straipsn? pateikto prašymo priimti prejudicin? sprendim? byloje, prad?toje

Pirkko Marjatta Turpeinen,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann (praneš?jas), teis?jai K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ileši? ir E. Levits,

generalinis advokatas P. Léger,

pos?džio sekretorius H. von Holstein, kanclerio pavaduotojas,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2006 m. kovo 9 d. pos?džiui,

išnagrin?j?s pastabas, pateiktas:

- P. M. Turpeinen, atstovaujamos *oikeustieteen lisensiaatti* K. Äimä,
 - Suomijos vyriausyb?s, atstovaujamos T. Pynnä ir E. Bygglin,
 - Ispanijos vyriausyb?s, atstovaujamos I. del Cuvillo Contreras ir M. Muñoz Pérez,
 - Italijos vyriausyb?s, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* P. Gentili,
 - Europos Bendrij? Komisijos, atstovaujamos M. Condou, G. Rozet ir P. Aalto,
- susipažin?s su 2006 m. geguž?s 18 d. pos?dyje pateikta generalinio advokato išvada, priima š?

Sprendim?

1 Prašymas priimti prejudicin? sprendim? susij?s su EB 18 ir 39 straipsni? bei 1990 m. birželio 28 d. Tarybos direktyvos d?l pagal darbo sutart? ir savarankiškai dirban?i? asmen?, kurie nutrauk? savo profesin? veikl?, teis?s apsigyventi (OL L 180, p. 28), aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje, prad?toje P. M. Turpeinen, Suomijos piliet?s pensinink?s, pagrindin?s bylos aplinkybi? met? gyvenusios Ispanijoje, pareiškimu d?l Suomijos institucijos jai mokamos senatv?s pensijos apmokestinimo Suomijoje.

Pagrindin? byla ir teis?s aktai

3 Iki 1998 m. P. M. Turpeinen tur?jo nuolatin? gyvenam?j? viet? Suomijoje ir dirbo vaik? psichiatre Suomijos viešojoje tarnyboje. 1998 m. ji iš?jo ? ankstyvo pensinio amžiaus pensij? ir persikraust? ? Belgij?. 1999 m. galutinai iš?jusi ? pensij?, ji persikraust? nuolat gyventi ? Ispanij?.

4 P. M. Turpeinen pajamas sudaro tik senatv?s pensija, kuri? jai moka *Kuntien Eläkevakuutus* (Vietos socialinio draudimo senatv?s pensijos tarnyba). Pagal Suomijos Respublikos ir Ispanijos Karalyst?s sudaryt? susitarim? d?l dvigubo apmokestinimo, min?ta senatv?s pensija, kurios mok?jimas susij?s su darbu viešajame sektoriuje, apmokestinama tik Suomijoje.

5 Iki 2001 m. P. M. Turpeinen buvo taikoma visiškai apmokestinam? rezident? mokes?i? sistema, t. y. apimanti visas apmokestinamojo asmens visame pasaulyje gautas pajamas. Min?ta sistema numato progresin? apmokestinim?, pagal kur? P. M. Turpeinen pajamoms, kurias sudaro senatv?s pensija, buvo taikomas 28,5 % mokes?io tarifas.

6 2002 m., pagrindin?je byloje aptariamais mokestiniais metais, *Uudenmaan verovirasto* (Uudenmaan mokes?i? tarnyba) P. M. Turpeinen informavo, kad pagal Suomijos pajam? mokes?io ?statymo (tuloverolaki, Nr. 1535/1992) 9 ir 11 straipsnius nuo šiol jai taikoma dalinio apmokestinimo sistema, apimanti tik Suomijoje gautas pajamas, kuri taikoma Suomijos pilie?iams, neturintiems nuolatin?s gyvenamosios vietos Suomijoje trejus metus iš eil?s. Remiantis šia sistema, pagal Suomijos ?statymo d?l mokes?i? mok?tojų, kurie apmokestinami iš dalies, pajam? ir turto apmokestinimo (lähdeverolaki, Nr. 627/1978) 1 straipsnio 1 dal?, 2 straipsnio 1 dal?, 3 straipsnio 1 dal? ir 7 straipsn? P. M. Turpeinen senatv?s pensija buvo apmokestinta mokes?iu prie pajam? šaltinio, taikant fiksuot? 35 % tarif?.

7 Manydama, kad ji turi b?ti apmokestinama kaip visiškai apmokestinamas mokes?i? mok?tojas Suomijoje, t. y. progresyviu b?du, P. M. Turpeinen apskund? *Uudenmaan verovirasto* sprendim?. Jos teigimu, Europos S?jungoje asmens traktuot? turi nesikeisti, kai vertinan?ioji institucija lieka ta pati ir kai visos kitos bylos aplinkyb?s, išskyrus gyvenam?j? viet?, visiškai nepasikeit?. Kadangi jos skundas nebuvo patenkintas, ji pareišk? ieškin? *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinkio administracinis teismas).

8 *Hallinto-oikeus* atmetus P. M. Turpeinen ieškin?, ji d?l šio sprendimo pateik? apeliacij? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiame teisme.

Prejudiciniai klausimai

9 *Korkein hallinto-oikeus* (Aukščiausias administracinis teismas) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar EB 18 straipsnis, numatantis S?jungos pilie?io teis? laisvai jud?ti ir apsigyventi valstybi? nari? teritorijoje, arba EB 39 straipsnis, užtikrinantis darbuotojų jud?jimo laisv? Bendrijoje,

aiškintini taip, kad vienas iš šių straipsnių arba jie abu draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos mokesčių mokėtojo, iš dalies apmokestinamo valstybėje narėje ir gyvenančio užsienyje, senatvės pensijai, kuri viešosios teisės reguliuojamą darbo santykių pagrindą moka valstybė narė, kurioje ši pensija apmokestinama, taikomas mokestis prie šaltinio kai kuriais atvejais viršija mokestį, kurį mokesčių mokėtojas šioje valstybėje mokėtų kaip rezidentas ir visiškai apmokestinamas asmuo?

2. Ar aiškintina, kad Direktyva (90/365) draudžia tokius, kokius nurodyti, nacionalinės teisės aktus?“

Dėl prejudicinių klausimų

10 Savo prejudiciniais klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar EB 18 ir 39 straipsniai bei Direktyva 90/365 draudžia tokius, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjami, teisės aktus, pagal kuriuos mokestis už senatvės pensiją, mokamą atitinkamoje valstybėje narėje asmeniui, gyvenančiam kitoje valstybėje narėje, kai kuriais atvejais viršija mokestį, kurį reikėtų mokėti tuo atveju, jei šis asmuo gyventų pirmojoje valstybėje narėje.

11 Pirmiausia reikia priminti, kad nors pagal dabar galiojančią Bendrijos teisę, su tiesioginiais mokesčiais susiję klausimai priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau jos šia kompetencija privalo naudotis nepažeisdamos Bendrijos teisės, ypač EB sutarties nuostatų, susijusių su kiekvienam Europos Sąjungos piliečiui pripažįstama teise judėti ir laisvai apsigyventi valstybėse narėse (2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Schempp*, C-403/03, Rink. p. I-6421, 19 punktą ir nurodyta teismo praktika).

12 Tokiomis aplinkybomis visų pirma reikia patikrinti, ar EB 18 ir 39 straipsniai draudžia tokius, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjami, nacionalinės teisės aktus.

EB 18 ir 39 straipsniai

13 EB 18 straipsnis tik bendrai nustato teisę kiekvienam Sąjungos piliečiui laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, o EB 39 straipsnyje įtvirtinta konkreti jo išraiška, susijusi su darbuotojų judėjimo laisve (žr. 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Oteiza Olazabal*, C-100/01, Rink. p. I-10981, 26 punktą). Šiomis aplinkybomis iš pradžių reikia patikrinti, ar pagrindinė byla susijusi su EB 39 straipsniu.

14 Teisingumo Teismas yra ne kartą nusprendęs, jog Sutarties nuostatomis laisvo asmenų judėjimo srityje siekiama palengvinti Bendrijos piliečiams vykdyti bet kokią profesinę veiklą visoje Bendrijoje bei uždrausti priemones, kurios galėtų sudaryti nepalankesnes sąlygas šiems piliečiams, siekiantiems vykdyti ekonominę veiklą kitoje valstybėje narėje (žr. 1999 m. sausio 26 d. Sprendimo *Terhoeve*, C-18/95, Rink. p. I-345, 37 punktą; 2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Sehrer*, C-302/98, Rink. p. I-4585, 32 punktą ir 2005 m. kovo 17 d. Sprendimo *Kranemann*, C-109/04, Rink. p. I-2421, 25 punktą).

15 Nacionalinės nuostatos, kliudančios valstybės narės piliečiui arba jį atgrasančios išvykti iš savo kilmės valstybės norint pasinaudoti teise laisvai judėti, sudaro kliūtį šiai laisvei, net jei yra taikomos neatsižvelgiant į atitinkamą darbuotojų pilietybę (minėtų sprendimų *Terhoeve* 39 punktą; *Sehrer* 33 punktą ir *Kranemann* 26 punktą).

16 Vis dėlto, kaip savo išvados 60 punkte pažymėjo generalinis advokatas, EB 39 straipsniu užtikrinama judėjimo laisve negali remtis asmenys, kurie visų profesinę veiklą vykdo valstybėje narėje, kurios piliečiai jie yra, ir pasinaudojo teise apsigyventi kitoje valstybėje narėje tik iš jos ?

pensij?, neketindami joje užsiimti darbine veikla. Iš sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą išdėstytą pagrindinį bylos aplinkybių matyti, kad būtų taip yra P. M. Turpeinen atveju.

17 Kadangi pagrindinis byla nesusijusi su EB 39 straipsniu, reikia nuspręsti dėl EB 18 straipsnio.

18 Pagal Teisingumo Teismo praktiką Sąjungos pilietybė siekiama suteikti valstybių narių piliečiams esminis statusas, leidžiant piliečiams, kurie yra tokioje pačioje situacijoje, Sutarties taikymo *ratione materiae* srityje būti vienodai teisiškai vertinamiems, neatsižvelgiant į jų pilietybę ir nepažeidžiant šioje srityje aiškiai nustatytą išimčių (žr., pvz., 2001 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Grzelczyk*, C-184/99, Rink. p. I-6193, 31 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Pusa*, C-224/02, Rink. p. I-5763, 16 punktą).

19 Tarp situacijų, kurios patenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, yra ir tos, kurios susijusios su naudojimosi Sutarties užtikrinamomis pagrindinėmis laisvėmis, ypač tos, kurios susijusios su EB 18 straipsniu suteikta teise laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje (ypač žr. minėtų sprendimų *Grzelczyk* 33 punktą ir sprendimo *Pusa* 17 punktą).

20 Kadangi Sąjungos pilietis kiekvienoje valstybėje narėje turi būti vienodai teisiškai vertinamas kaip ir šių valstybių narių piliečiai, esantys tokioje pačioje situacijoje, su teise laisvai judėti būtų nesuderinama tai, kad šis pilietis valstybėje narėje, kurios pilietis jis yra, vertinamas mažiau palankiai nei tuo atveju, jei jis nepasinaudoja Sutarties suteiktomis galimybėmis judėjimo srityje (2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Hoop*, C-224/98, Rink. p. I-6191, 30 punktas ir minėto sprendimo *Pusa* 18 punktas).

21 Iš tiesų šios galimybių nebūtų visiškai veiksmingos, jei valstybės narės pilietis nuo pasinaudojimo jomis būtų galima sulaukyti sudarant kliūtį jo apsigyvenimui priimančiojoje valstybėje narėje, t. y. jo kilmės valstybės teisės aktais į nubaudožiant dėl to, kad jis pasinaudojo minėtomis galimybėmis (minėto sprendimo *Pusa* 19 punktas).

22 Nacionalinės teisės aktai, dėl kurių kai kurie šios valstybės piliečiai atsiduria mažiau palankioje padėtyje vien dėl to, kad jie pasinaudojo savo judėjimo ir apsigyvenimo kitoje valstybėje narėje laisve, lemti nevienodą vertinimą, pažeidžiant principus, kuriais pagrįstas Sąjungos piliečio statusas, t. y. vienodo teisinio vertinimo naudojantis savo judėjimo laisve garantiją. (minėto sprendimo *Pusa* 20 punktas).

23 Kadangi P. M. Turpeinen pasinaudojo EB 18 straipsnio 1 dalimi suteiktomis teisėmis laisvai judėti ir apsigyventi, ji gali remtis šia nuostata prieš savo kilmės valstybę.

24 Akivaizdu, kad tam tikrais atvejais pagrindinėje byloje nagrinėjami Suomijos teisės aktai skirtingai vertina Suomijos piliečius, kurie ir toliau gyvena Suomijoje, ir tuos, kurie persikėlę kitoje valstybėje narėje: toks vertinimas yra mažiau palankus pastarųjų atžvilgiu vien dėl to, kad jie pasinaudojo savo teise laisvai judėti.

25 Iš tiesų tiek, kiek remiantis Suomijos viešosios institucijos mokamos senatvės pensijos bruto dydžiu pensininkams rezidentams taikomas progresinio apmokestinimo tarifas yra mažesnis nei pensininkams ne rezidentams taikomas fiksuotas 35 % tarifas, pensininkai, kurie trejus metus iš eilės gyvena kitoje valstybėje narėje ir gauna tokį patį senatvės pensiją, yra apmokestinami didesniais mokesčiais.

26 Iš tiesų tiesioginiai mokesčiai srityje Teisingumo Teismas yra pripažinęs, kad rezidentas ir ne rezidentas padėtis paprastai nėra panaši (1995 m. vasario 14 d. Sprendimo *Schumacker* C-279/93,

Rink. p. I?225, 31 punktas).

27 D?l pajam? mokes?io Teisingumo Teismas yra nusprend?s, kad rezidento situacija skiriasi nuo ne rezidento, nes didžioji jo pajam? dalis paprastai gaunama jo gyvenamosios vietos valstyb?je. Be to, ši valstyb? dažniausiai turi vis? informacij?, kurios reikia norint ?vertinti bendr?j? mokes?io mok?tojo mokum? atsižvelgiant ? jo asmenin? ir šeimynin? pad?t? (min?to sprendimo *Schumacker* 33 punktas ir 2005 m. liepos 5 d. Sprendimo *D.*, C?376/03, Rink. p. I?5821, 27 punktas).

28 Vis d?lto Teisingumo Teismas taip pat pripažino, kad kai mokes?i? mok?tojas ne rezidentas – dirbantis pagal darbo sutart? ar savarankiškai, – visas ar beveik visas savo pajamas gauna valstyb?je, kurioje jis vykdo savo profesin? veikl?, pajam? apmokestinimo atžvilgiu objektyviai jis yra tokioje pa?ioje pad?tyje, kaip ir šios valstyb?s rezidentas, joje vykdomas toki? pa?i? veikl?. Jie abu apmokestinami šioje vienoje valstyb?je, ir jiems taikoma apmokestinamoji baz? yra ta pati (1995 m. rugpj??io 11 d. Sprendimo *Wielockx*, C?80/94, Rink. p. I?2493, 20 punktas).

29 Toks aiškinimas *mutatis mutandis* taikomas tokiai kaip pagrindin?je byloje nagrin?jama situacijai, kur apmokestinam?sias pajamas sudaro senatv?s pensija.

30 Iš ties?, kaip savo išvados 74 punkte teisingai pažym?jo generalinis advokatas, Suomijos mokes?i? teis?s aktai numato, kad tokios, kaip antai P. M. Turpeinen mokama, senatv?s pensijos tiek, kiek jos susijusios su mokes?i? mok?tojais rezidentais, apmokestinamos kaip bet kokios kitos tiesiogiai iš ekonomin?s veiklos gaunamos pajamos, taikant progresyv? tarif? ir lengvatas, kuriomis siekiama atsižvelgti ? mokes?i? mok?tojo mokum? bei ? jo asmenin? ir šeimynin? pad?t?.

31 Taigi reikia konstatuoti, kad tiek, kiek Suomijoje mokama senatv?s pensija sudaro visas ar beveik visas pensinink? ne rezident?, pavyzdžiui, P. M. Turpeinen, pajamas, pastarieji pajam? mokes?io atžvilgiu objektyviai yra tokioje pa?ioje pad?tyje kaip ir Suomijoje gyvenantys pensininkai, kurie gauna toki? pa?i? senatv?s pensij?.

32 Tod?l skirtingas vertinimas, kur? lemia tokie, kaip antai pagrindin?je byloje nagrin?jami, teis?s aktai, gal?t? b?ti pateisinama, tik jeigu ji b?t? pagr?sta objektyviais veiksniais, proporcingais nacionalin?s teis?s siekiamam teis?tam tikslui (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Pusa* 20 punkt?).

33 Negalima pritarti n? vienam iš Suomijos vyriausyb?s Teisingumo Teisme nurodyt? argument?, kuriais siekiama pateisinti skirting? vertinim? pagrindin?je byloje.

34 Iš tikr?j?, kaip savo išvados 78 punkte pažymi generalinis advokatas, mokes?i? mok?toj? ne rezident? atžvilgiu Suomijos mokes?i? sistemos supaprastinimo ir padarymo aiškesn?s tikslai gal?t? b?ti pasiekti mažiau S?jungos pilie?i? jud?jimo laisv? suvaržan?iomis priemon?mis nei apmokestinimu, kuris kai kuriais atvejais gali b?ti didesnis nei tas, kuris taikomas mokes?i? mok?tojams rezidentams, gaunantiems tokias pa?ias pajamas.

35 D?l tariam? sunkum? surenkant galutin? mokest? iš mokes?i? mok?toj? ne rezident? konstatuotina, kad pagrindin?je byloje nagrin?jama mokes?i? sistema viršija tai, kas b?tina užtikrinant veiksming? mokes?i? surinkim?.

36 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15) leidžia valstybei narei iš kitos valstyb?s nar?s kompetenting? institucij? gauti bet koki? informacij?, kuri gali pad?ti jai atlikti teising? pajam? mokes?i? ?vertinim? arba bet koki?

informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina nustatant tikslų pajamų mokesčių, kurį pagal jos taikomus teisės aktus turi sumokėti mokesčių mokėtojas, dydį (2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *Skandia ir Ramstedt*, C-422/01, Rink. p. I-6817, 42 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

37 Be to, pagal 1976 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvą 76/308/EEB dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, susijusias su tam tikromis rinkliavomis, muitais ir mokesčiais bei kitomis priemonėmis (OL L 73, p. 18), iš dalies pakeistą 2001 m. birželio 15 d. Tarybos direktyva 2001/44/EB (OL L 175, p. 17), valstybės narės gali paprašyti kitos valstybės narės paramos dėl pretenzijų, susijusių su pajamų mokesčiais, kurį turi mokėti mokesčių mokėtojas, gyvenantis pastarojoje valstybėje narėje.

38 Be to, Suomijos vyriausybė per posūdį patvirtino, jog nuo 2006 m. sausio 1 d. nagrinėjama mokesčių sistema buvo iš dalies pakeista ir kad dabar iš dalies apmokestinamojo asmens senatvės pensija yra apmokestinama taip pat kaip ir Suomijoje visiškai apmokestinamojo asmens pensija, t. y. remiantis progresiniu tarifu su tokiomis pačiomis mokesčių lengvatomis ir pagal tą pačią mokesčių deklaravimo procedūrą. Šios vyriausybės teigimu, toks sprendimas pagrįstas praktinėmis aplinkybėmis bei politiniu pasirinkimu sumažinti nedidelę senatvės pensijų gaunančių asmenų mokesčių naštį.

39 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į užduotus klausimus reikia atsakyti taip: EB 18 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos pajamų mokestis, susijęs su senatvės pensija, mokama atitinkamos valstybės narės institucijos asmeniui, gyvenančiam kitoje valstybėje narėje, kai kuriais atvejais viršija mokestį, kurį reikėtų mokėti tuo atveju, jei šis asmuo gyventų šioje pirmojoje valstybėje narėje, kai minėta pensija sudaro visas ar beveik visas minėto asmens pajamas.

40 Tokiomis aplinkybėmis nėra reikalo aiškinti Direktyvą 90/365.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

EB 18 straipsnis turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos pajamų mokestis, susijęs su senatvės pensija, mokama atitinkamos valstybės narės institucijos asmeniui, gyvenančiam kitoje valstybėje narėje, kai kuriais atvejais viršija mokestį, kurį reikėtų mokėti tuo atveju, jei šis asmuo gyventų šioje pirmojoje valstybėje narėje, kai minėta pensija sudaro visas ar beveik visas minėto asmens pajamas.

Parašai.

* Proceso kalba: suomių.